

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 299
van **JORIS NACHTERGAELE**
datum: 3 mei 2021

aan **JAN JAMBON**

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN, CULTUUR, ICT EN FACILITAIR MANAGEMENT

Opsluiting professor Ahmadreza Djalali in Iran - Diplomatieke acties (2)

Midden april 2021 raakte bekend dat professor Djalali, die reeds vijf jaar is opgesloten in een Iraanse cel, na twintig weken weer is overgeplaatst van isolatie naar een collectieve gevangenis. De gastdocent aan de VUB werd in Iran ter dood veroordeeld voor spionage. Toen de professor enkele maanden geleden in eenzame opsluiting werd geplaatst, vreesden zijn vrienden en familieleden dat de Iraanse autoriteiten de straf tot uitvoering zouden brengen. Volgens een eerste reactie van Amnesty International is de overplaatsing van de professor in de eerste plaats goed nieuws, maar blijft de fysieke en mentale gezondheid van Djalali bijzonder onrustwekkend.

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 73 van 19 november 2020 gaf de minister-president aan dat hij in twee brieven gericht aan de Iraanse autoriteiten en de hoge vertegenwoordiger voor het buitenlands beleid van de Europese Unie heeft aangedrongen dat de doodstraf niet zou worden voltrokken.

1. Heeft de minister-president zicht op de huidige toestand van professor Djalali? Biedt zijn overplaatsing naar een collectieve gevangenis meer perspectief op een vrijlating in de nabije toekomst?
2. Welke reactie heeft de minister-president ontvangen op de brieven gericht aan de Iraanse autoriteiten en de hoge vertegenwoordiger voor het buitenlands beleid van de Europese Unie? Heeft de minister-president verder nog acties ondernomen? Wat zal Vlaanderen in de nabije toekomst nog ondernemen om de vrijlating van professor Djalali te verkrijgen?

JAN JAMBON

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN,
CULTUUR, DIGITALISERING EN FACILITAIR MANAGEMENT

ANTWOORD

op vraag nr. 299 van 3 mei 2021
van **JORIS NACHTERGAELE**

1. Ik nam inderdaad kennis van het feit dat professor Djalali terug werd overgebracht naar de collectieve vleugel van de gevangenis, en dat aan zijn regime van eenzame opsluiting voorlopig een einde kwam. Of dit meer perspectief biedt op een vrijlating is moeilijk in te schatten. Dat is vooralsnog koffiedik kijken.
2. Ik ontving geen reactie op de twee brieven waarvan sprake in uw vraag.

Intussen richtte ik – naar aanleiding van het verzoek van de kinderen van professor Djalali om hun vader de Belgische nationaliteit toe te kennen – ook brieven aan ministers Sophie Wilmès en Vincent Van Quickenborne. Het toekennen van de Belgische nationaliteit is een federale bevoegdheid. Ik heb gevraagd om mij op de hoogte te houden over de ontwikkelingen in deze zaak.

Inmiddels heb ik ook een subsidie toegekend aan het project Scholars@Risk. Dit project wordt gefaciliteerd door de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR). Het voorziet steun voor bedreigde wetenschappers door hen de kans te geven om hun academische loopbaan aan een Vlaamse universiteit uit te bouwen of verder te zetten.

Momenteel plan ik geen verdere acties.

Mijn diensten blijven zeer nauw de zaak van professor Djalali opvolgen.